

Ročník 1964

Sbírka zákonů Československé socialistické republiky

Cástka 12

Vydána dne 11. února 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

- 24. Zákon o notářských poplatcích
25. Vyhláška ministerstva financí k provedení zákona o notářských poplatcích**

24

ZÁKON

ze dne 31. ledna 1964

o notářských poplatcích

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 3

Základ poplatku

Je-li za notářský úkon stanoven poplatek podle ceny, je základem poplatku cena předmětu úkonu. Touto cenou se rozumí, pokud prováděcí předpis nstanoví něco jiného, cena, za kterou by bylo lze předmět notářského úkonu prodat v době a místě tohoto úkonu.

§ 4

Sazby poplatku

Sazby poplatku za notářské úkony stanoví prováděcí předpis buď pevnými čísly, anebo procentem z ceny předmětu notářského úkonu, a to za jednotlivé notářské úkony nebo za úhrn notářských úkonů. U notářských úkonů zvlášť složitých, obtížných nebo časově náročných se stanovený poplatek úměruč zvyšuje, nejvýše však o 100 %.

§ 5

Poplatník

(¹) Poplatek je povinen platit ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu, a jde-li o notářský úkon prováděný státním notářstvím bez návrhu (žádosti), ten, v jehož zájmu byl notářský úkon proveden.

§ 1

Úvodní ustanovení

(¹) Notářské poplatky se vybírají:

- a) za činnost státních notářství (notářské poplatky za úkony),
 - b) z úplatného převodu vlastnictví k nemovitostem (notářské poplatky z převodu nemovitostí),
 - c) za bezúplatné nabýtí majetku úmrtním občana (notářské poplatky z dědictví),
 - d) za bezúplatné nabýtí majetku převodem (notářské poplatky z darování).
- (²) Poplatky vyměňují státní notářství.

ČASŤ PRVÁ

Druhy notářských poplatků

Díl první

Notářský poplatek za úkony

§ 2

Předmět poplatku

Poplatek se vybírá za úkony státního notářství stanovené prováděcím předpisem (dále jen „notářský úkon“).

(2) Poplatek je však vždy povinen platit:

- a) nabyvatel nemovitosti za registraci úkonu o převodu nemovitosti,
 - b) nabyvatel práva osobního užívání pozemku za registraci smlouvy o zřízení takového práva,
 - c) vlastník nemovitosti za registraci smlouvy o omezení převodu nemovitosti.
- (3) Je-li poplatník několik, jsou povinni platit poplatek společně a nerozdílně.

vyvlastněním nebo o nabytí nejnovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, je povinen poplatek platit nabyvatel.

(2) Vybrá-li se poplatek z převodu dvou vyměňovaných nemovitostí, jsou povinni poplatek (§ 8 odst. 2) platit převodce i nabyvatel, a to společně a nerozdílně.

§ 10

Ohlašovací povinnost

Díl druhý

Notářský poplatek z převodu nemovitosti

§ 8

Předmět poplatku

(1) Poplatek se vybírá za úplatný převod nebo za úplatný přechod (dále jen „převod“) vlastnictví k nemovitosti.

(2) Vyměňují-li se dvě nemovitosti, považuje se převody obou nemovitostí za jeden převod; poplatek se vybírá z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je poplatek vyšší.

(3) Je-li úplata nižší než cena, za kterou by bylo lze nemovitost prodat v době nabytí a v místě, kde nemovitost je, považuje se převod do výše úplaty za úplatný a převod ve výši rozdílu mezi úplatou a uvedenou cenou za bezúplatný.

(4) Jde-li o nemovitost nabývanou ze socialistického vlastnictví nebo do socialistického vlastnictví, poplatek se nevybírá.

§ 7

Základ poplatku

Základem poplatku je úplata za nemovitost.

§ 8

Sazby poplatku

(1) Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis ve výši 6 % až 13 % základu poplatku.

(2) Jsou-li dosavadní vlastník nemovitosti a nabyvatel osobami blízkými a nejde-li o nabytí nemovitosti vyvlastněním nebo o nabytí nemovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, stanoví se sazby poplatku ve výši 1 % až 5 % základu poplatku.

(3) Sazby poplatku z převodu nemovitosti ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví jsou o 3 % základu poplatku vyšší než příslušné sazby stanověné podle odstavců 1 a 2.

§ 9

Poplatník

(1) Poplatek je povinen platit převodce; nabyvatel za poplatek ručí. Jde-li o nabytí nemovitosti

vyvlastněním nebo o nabytí nejnovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, je povinen poplatek platit nabyvatel.

(2) Nebyl-li převod ohlášen včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

Díl třetí

Notářský poplatek z dědictví

§ 11

Předmět poplatku

(1) Poplatek se vybírá za nabytí majetku děděním a za jiné bezúplatné nabytí majetku úmrtním občana; poplatek se též vybírá za bezúplatné nabytí majetku, který zůstavitele převedl ve třech měsících před svou smrtí na toho, kdo se stal dědincem.

(2) Bylo-li majetku nabyto za úplatu nižší, než je cena, za kterou by bylo lze majetek prodat v době jeho nabytí a v místě, kde v této době byl, považuje se nabytí ve výši rozdílu mezi úplatou a uvedenou cenou za bezúplatné.

§ 12

Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena (§ 11 odst. 2) majetku po srážce dluhů a ceny jiných povinností, zjištěných nebo uložených v řízení o dědictví.

(2) Schválí státní notářství dohodu dědici o vypořádání nebo provede-li vypořádání mezi dědici, platí, že stav takto vytvořený nastal již v době smrti zůstavitele.

(3) Nebyl-li nabytý majetek předmětem řízení o dědictví, je základem poplatku cena nabytého majetku po srážce dluhů a ceny jiných povinností

a případné úplaty; cenu majetku i výši dluhů zjistí státní notářství podle zásad platných pro řízení o dědictví.

(⁴) Prováděcí předpis stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek se nezapočítává do základu poplatku cena zděděných hospodářských budov a pozemků.

§ 13

Sazby poplatku

(¹) Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis podle výše základu poplatku a podle stupně příbuzenského nebo jiného osobního poměru nabyvatele k zemědělému občanovi; nabyvatele podle tohoto poměru rozdělí do tří skupin a sazby poplatku stanoví pro první skupinu nabyvatelů od 5 % do 25 %, pro druhou skupinu nabyvatelů od 12 % do 30 % a pro třetí skupinu nabyvatelů od 20 % do 55 % základu poplatku. Sazby poplatku z věci nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a z podobných nabytí jiného druhu majetku jsou o 3 % základu poplatku vyšší než stanovené příslušné sazby.

(²) Je-li dědictví, ve kterém je nemovitost, zadluženo tak, že úhrn poplatků z dědictví je nižší, než by byl poplatek z převodu nemovitosti, vybírá se od dědice nemovitosti ještě poplatek z dědictví ve výši tohoto rozdílu.

(³) Prováděcí předpis stanoví, o jakou částku může státní notářství poplatek zvýšit, nedohodnou-li se dědicové o vyporádání dědictví.

§ 14

Poplatník

(¹) Poplatek je povinen platit nabyvatele.

(²) Za poplatek ručí ten, kdo odmítl dědictví, jestliže je z toho důvodu nabyl jeho nezletilý potomek. Za poplatek však neručí, jestliže dědictví za nezletilého potomka odmítl a soud odmítnutí ne-schválí.

§ 15

Oblašovací povinnost

(¹) Poplatník je povinen ohlášit příslušnému státnímu notářství do tří měsíců ode dne smrti občana veškerý majetek, z něhož se poplatek vybírá; objeví-li se nějaký majetek dodatečně nebo dovrší se poplatník o tom, že je dědicem, až po uplynutí tří měsíců od smrti zůstavitele, je poplatník povinen ohlášit majetek státnímu notářství do třiceti dnů po tom, kdy se o majetku, popřípadě o svém dědičkém právu dověděl.

(²) Nebyl-li majetek ohlášen státnímu notářství včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

Díl čtvrtý

Notářský poplatek z darování

§ 16

Předmět poplatku

(¹) Poplatek z darování se vybírá za bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu a jinak než úmrtím občana.

(²) Bylo-li majetku nabito za úplatu nižší, než je cena, za kterou by bylo lze majetek prodat v době nabytí a v místě, kde v této době byl, považuje se nabytí ve výši tohoto rozdílu za bezúplatné.

(³) Cena majetku nabýváho od téže osoby ve dvou letech se sčítá.

(⁴) Poplatek se nevybírá:

- a) z movitého majetku v ceně nepřesahující 3000 Kčs;
- b) z majetku nabývaného ze socialistického majetku nebo do socialistického majetku.

§ 17

Základ poplatku

(¹) Základem poplatku je cena (§ 18 odst. 2) nabývaného majetku po srážce zjištěných dluhů, ceny jiných povinností a případné úplaty.

(²) Prováděcí předpis stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek se nezapočítává do základu poplatku cena darovaných hospodářských budov a pozemků.

§ 18

Sazby poplatku

Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis podle výše základu poplatku a podle stupně příbuzenského nebo jiného osobního poměru nabyvátele k převodci; nabyvatele podle tohoto poměru rozdělí do tří skupin a sazby poplatku stanoví pro první skupinu nabyvatelů od 5 % do 25 %, pro druhou skupinu nabyvatelů od 12 % do 30 % a pro třetí skupinu nabyvatelů od 20 % do 55 % základu poplatku. Sazby poplatku z věci nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a z podobných nabytí jiného druhu majetku jsou o 3 % základu poplatku vyšší než stanovené příslušné sazby.

§ 19

Poplatník

Poplatek je povinen platit nabyvatele; převodce za poplatek ručí.

§ 20

Oblašovací povinnost

(¹) Nabyvatel, jakouž i převodce jsou povinni ohlášit nabytí majetku příslušnému státnímu notář-

ství do patnácti dnů po jeho nabytí; k ohlášení nejsou povinni, jde-li o nabytí vlastnictví nemovitosti registraci smlouvy.

(²) Nebylo-li nabytí majetku ohlášeno včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

CÁST DRUHA

Spoletčná ustanovení

§ 21

Vznik poplatkové pohledávky

(¹) Poplatková pohledávka vzniká, jakmile státní notářství vyměřený poplatek poplatníkovi sdělí.

(²) Při vyměřování poplatku zaokrouhluje se základ poplatku na celé stokoruny nahoru a vyměřeny poplatek na celé koruny nahoru.

§ 22

Splatnost poplatkù

(¹) Poplatky za notářské úkony stanovené prvnou částkou jsou splatné okamžikem vzniku pohledávky, ostatní poplatky do patnácti dnů po vzniku pohledávky.

(²) Nebyl-li poplatek zaplacen včas, je poplatník povinen, a to bez vyměření, platit za každý měsíc poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 23

Ručení

(¹) Ručitel je povinen splatný poplatek zaplatit, pokud tak neučinil poplatník, ač byl o zaplacení upomenut. Ručení trvá po dobu, po kterou může být poplatek vymáhan na poplatníkovi.

(²) Ručitel je povinen dlužnou částku zaplatit do patnácti dnů po tom, kdy mu bylo sděleno rozhodnutí státního notářství o jeho povinnosti.

(³) Nezaplatil ručitel dlužnou částku včas, je povinen a to bez vyměření, platit za každý měsíc prodlení poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 24

Náhrada nákladù

(¹) Náklady za úkony provedené mimo úřadovnu státního notářství je povinen nahradit poplatník.

(²) O vzniku pohledávky na náhradu nákladù, o její splatnosti, o poplatku z prodlení a o řízení ve věcech náhrad platí přiměřeně ustanovený o poplatcích, prováděcí předpis může stanovit podle pořeby odchylinky.

§ 25

Zpùsob placení

Zpùsob placení poplatku, penále, poplatku z prodlení a náhrad nákladù upraví prováděcí předpis; přitom může být stanoveno, v kterých případech se při placení používá kolkových známek.

Pùsobnost ve vèech notářských poplatkù

§ 26

(¹) Notářské poplatky, penále (§ 10, 15 a 20) a náhrady nákladù vyměřuje a povinnost zaplatit poplatek z prodlení ukládá místně příslušné státní notářství; místní příslušnost upraví prováděcí předpis.

(²) Okresní soud, v jehož obvodu je státní notářství, které poplatek vyměřilo, vypočítává poplatek z prodlení, upomíná o zaplacení dlužných splatných poplatkù, penále, poplatkù z prodlení a náhrad nákladù a vymáhá je.

§ 27

(¹) Ministerstvo financí a národní výbory jim pověřené se přesvědčují kontrolou u Justičních orgánù, poplatníkù a u jiných zúčastněných osob a organizací o zpùsobu vybírání notářských poplatkù.

(²) Organizace a osoby, u nichž se kontrola provádí, jsou povinny poskytnout kontrolnímu orgánu na požádání pomoc nutnou pro dosažení účelu kontroly, zejména poskytovat vysvětlení a důkazní prostředky, předložit písemnosti a pomůcky týkající se skutečnosti rozhodných pro vyměření poplatkù.

(³) Pro provádění kontroly jsou kontrolní orgány oprávněny vstupovat do místnosti, zařízení a na pozemky a provádět přitom nutná šetření.

§ 28

Orgány justiční správy se přesvědčují pravidelnými dohledkami, zda se notářské poplatky vybírají ve správné výši, rádně a včas.

§ 29

Národní výbory, prokuratura a jiné státní orgány a organizace poskytují orgánům, kterým při-

sluší úkoly týkající se vybírání notářských poplatků, účinnou pomoc.

Rízení

§ 30

(¹) Proti rozhodnutí státního notářství se může účastník odvolat; odvolání se podává do patnácti dnů od doručení rozhodnutí, a bylo-li rozhodnutí vyhlášeno, od jeho vyhlášení, a to u státního notářství, proti jehož rozhodnutí směřuje.

(²) Státní notářství může samo rozhodnout o odvolání, jen vyhoví-li mu zcela.

(³) Nerozhodne-li státní notářství o odvolání (odstavec 2), rozhodne o něm krajský soud, v jehož obvodu je státní notářství, které rozhodnutí vydalo. O řízení o odvolání platí ustanovení občanského soudního řádu.

§ 31

(¹) Nebyl-li poplatek vyměřen vůbec nebo byl-li vyměřen nižší částkou, než měl být vyměřen, je státní notářství oprávněno vyměřit poplatek (doplatek) ve stanovené lhůtě (odstavec 2).

(²) Poplatek ani doplatek vyměřeného poplatku nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se státní notářství dovědělo o tom, že nastala skutečnost, která je předmětem poplatku (notářský úkon, převod majetku nebo nabytí majetku).

(³) Od konce kalendářního roku, ve kterém byl poplatník uvědoměn o úkonu provedeném k vyměření nebo k vymáhání poplatku (jeho doplatku), běží nová tříletá lhůta.

(⁴) Poplatek (doplatek) nelze v žádném případě vyměřit ani vymáhat, jakmile od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, která je předmětem poplatku, uplynulo 10 let.

§ 32

(¹) Pravomocné rozhodnutí o vyměření notářského poplatku (doplatku) státní notářství na žádost poplatníka změní, popřípadě zruší, jestliže na základě nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být uplatněny ve vyměřovacím řízení bez viny poplatníka, by byl poplatek vyměřen nižší částkou, popřípadě by nebyl vyměřen vůbec.

(²) Zádost musí být podána do patnácti dnů ode dne, kdy se poplatník o nových skutečnostech nebo důkazech dověděl.

(³) Rozhodnutí nelze změnit ani zrušit, jestliže zádost byla podána po uplynutí tří let od jeho právní moci.

§ 33

Ustanovení § 31 a 32 platí přiměřeně o penále, poplatku z prodlení a o náhradách nákladů.

§ 34

Podrobnosti o řízení před státním notářstvím ve věcech notářských poplatků upravuje prováděcí předpis.

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 35

Podle tohoto zákona se vybírají notářské poplatky, nastala-li skutečnost, která je předmětem poplatku, za jeho účinnosti. Nastala-li před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla podle dřívějších předpisů předmětem poplatku (daně) z dědictví, z převodu majetku nebo za úkony, platí o těchto poplatcích (daních) nadále dřívější předpisy; ustanovení tohoto zákona o působnosti orgánů a o řízení, s výjimkou ustanovení § 10, 15, 20, 31, 32 a 33 platí však, pokud prováděcí předpis nestanovi něco jiného, i o těchto poplatcích (daních).

§ 36

(¹) Ministerstvo financí vydá v dohodě s ministerstvem spravedlnosti předpisy k provedení tohoto zákona; v nich též stanoví osvobození od poplatku, popřípadě jiné úlevy.

(²) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem spravedlnosti podle potřeby stanovilo odchyly od zákona k zabránění dvojímu zdanění, k zachování vzájemně stejného postupu s cizincem nebo k provádění opatření nutných s ohledem na postup cizích orgánů.

(³) Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem spravedlnosti:

a) poskytnout osvobození od poplatku nebo povolit jiné úlevy pro určité druhy majetku nebo určitým skupinám osob nebo i jednotlivým osobám; může též v dohodě s příslušnými ústředními orgány pověřit orgány v oboru jejich působnosti, aby povolovaly úlevy jednotlivým osobám,

b) učinit vhodná opatření k zamezení nesrovnalosti nebo tvrdosti, jež by z provádění zákona mohly vzniknout.

(⁴) Ministerstvo spravedlnosti spolu s ministerstvem financí upraví podle potřeby správu pohledávek z oboru notářských poplatků, zejména povolení splátek, promíjení a odpisy nedoplatků.

§ 37

Zrušuje se zákon č. 26/1957 Sb., o notářských poplatcích, a nařízení ministra financí č. 30/1957 Sb., kterým se provádí zákon o notářských poplatcích

§ 38

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1984.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

25

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 11. února 1984

k provedení zákona o notářských poplatcích

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem spravedlnosti stanoví podle § 36 odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona č. 24/1984 Sb., o notářských poplatcích (dále jen „zákon“):

Cást první
DRUHY NOTÁŘSKÝCH POPLATKŮ

Díl první

Notářský poplatek za úkony
(K § 2 až 5 zákona)

§ 1

Předmět a sazby poplatků

Předmět a sazby poplatků jsou uvedeny v sazbníku I (příloha 1).

§ 2

Základ poplatku

(¹) Je-li za notářský úkon, jehož předmětem je nemovitost, stanoven poplatek podle ceny nemovitosti, je základem poplatku cena, za kterou by bylo lze nemovitost prodat v místě, kde v dohodě úkonu nemovitost je.

(²) Je-li poplatek za několik dílčích úkonů stanoven podle ceny předmětu notářského úkonu, rozumí se tím cena, za kterou by bylo lze předmět prodat v době posledního dílčího úkonu.

(³) Při smlouvách o výměně nemovitosti je základem poplatku cena nemovitosti, která má vyšší cenu.

(⁴) Je-li předmětem notářského úkonu opětující se plnění, je základem poplatku součet cen všech opětujících se plnění. Jde-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, považuje se za jeho cenu pětinásobek ceny ročního plnění. Totéž platí o ceně práv, která lze vykonávat opětovně.

(⁵) Nelze-li cenu předmětu notářského úkonu určit, je základem poplatku cena 3000 Kčs.

§ 3

Osvobození od poplatků

Od poplatku za úkony jsou osvobozeny všechny socialistické organizace a úkony týkající se převodu majetku na socialistickou organizaci.

Díl druhý

Notářský poplatek z převodu nemovitosti
(K § 6 až 10 zákona)

§ 4

Předmět poplatku

(¹) K převodu, popřípadě k přechodu (dále jen „převod“) vlastnictví nemovitosti dochází zejména na základě smluv, rozhodnutí státních orgánů a dohod

(²) Nemovitost se rozumí i její příslušenství.

(³) Převod nemovitosti je úplatný tehdy, je-li zjištěno, že úplata za nemovitost byla skutečně poskytnuta nebo, že je nabyvatel zavázán ji poskytnout.

(⁴) Je nerozhodné, v jakém plnění úplata záleží.

(⁵) Nabývá-li spolužačník při reálném rozdělení společné nemovitosti mezi spolužačníky nemovitosti v ceně převyšující hodnotu jeho podílu, považuje se nabytí nemovitosti nad tuto hranici, pokud je úplatný, za úplatný převod nemovitosti.

§ 5

Základ poplatku

(¹) Základem poplatku je souhra úplat za všechny nemovitosti převáděné mezi týmž převodem a nabyvatelem.

(²) Vyměňují-li se dvě nemovitosti, považuje se převody obou nemovitostí za jeden převod. Poplatek se vybírá z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je poplatek vyšší, a ze základu, kterým je cena druhé nemovitosti, uvedená v § 6 odst. 3 zákona, zvýšená o případnou jinou úplatu.

(³) Pro zjištění základu poplatku je rozhodný stav ke dni, kterým vlastnictví k nemovitosti přešlo.

(⁴) Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětujícího se plnění platí obdobně.

§ 6

Sazby poplatku

Sazby poplatku jsou uvedeny v sazbníku II (příloha 2).

§ 7

Osvobození

Výměna pozemků užívaných k zemědělské výrobě je osvobozena od poplatků, je-li jejich cena stejná a potvrzdi-li příslušný orgán, že výměnou bylo docíleno zaokrouhlení pozemků alespoň jednoho z účastníků výměny; jsou-li vyměňované pozemky nestejné ceny, platí se poplatek jen z rozdílu ceny.

Díl třetí

Notářský poplatek z dědictví

(K § 11 až 15 zákona)

§ 8

Předmět poplatku

(1) Majetkem se rozumějí věci, pohledávky a jiné práva, ať již se získávají děděním nebo jinak nabývají bezúplatně úmrtní občana.

(2) Předmětem poplatku je i majetek, pokud jej zůstavitele bezplatně převedl ve třech měsících před svou smrtí na toho, kdo se stal dědicem; zaplacený poplatek z darování se od poplatku z dědictví odčítá.

(3) Z nemovitého majetku, který je v tuzemsku, se vybírá poplatek bez zřetele na státní příslušnost nebo bydliště zůstavitele; z nemovitého majetku, který je v cizině, se poplatek nevybírá.

(4) Byl-li zůstavitelem v době své smrti československým státním občanem, vybírá se poplatek z veškerého jeho movitého majetku, i když majetek je v cizině. Nebyl-li zůstavitelem v době své smrti československým státním občanem, vybírá se poplatek z jeho movitého majetku, pokud je v tuzemsku.

(5) Ustanovení odstavců 3 a 4 platí, pokud mezinárodní smlouva nestanoví něco jiného.

§ 9

Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena dědického podílu každého dědice po srážce zůstavitelových dluhů a ceny jeho jiných povinností, připadajících na dědice a zjištěných, popřípadě dědici uložených, v řízení o dědictví podle notářského řádu,*); jakož i po srážce dědické dávky, která se musí prokazatelně platit jinému státu z majetku, který je v cizině a který byl též předmětem poplatku.

(2) Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětujícího se plnění platí obdobně.

(3) Schválil-li státní notářství dohodu dědici o vypořádání nebo provede-li státní notářství vypořádání mezi dědici, platí, že stav takto vytvořený nastal již v době zůstavitelové smrti (§ 12 odst. 2 zákona).

§ 10

Poplatková úleva

(1) Do základu poplatku se nezapočítává cena zděděných hospodářských budov a pozemků, které jsou sdruženy v jednotném zemědělském družstvu nebo které nabývatel do jednoho roku po nabytí dědictví sdruží do jednotného zemědělského družstva, a dále cena zděděných hospodářských budov a pozemků, které jsou v bezplatném užívání socialistické zemědělské organizace nebo které nabývatel do jednoho roku po nabytí dědictví odvezdá do bezplatného užívání socialistické zemědělské organizace. Poplatník je však povinen poplatek doplatit, bude-li mu do tří let po uplynutí kalendářního roku, v němž nabyl dědictví, vráceno užívání hospodářských budov a pozemků, jejichž cena byla ze základu poplatku vyloučena, popřípadě budou-li mu v této lhůtě vyděleny náhradní pozemky. Poplatník je povinen ohlásit státnímu notářství ve lhůtě třiceti dnů vznik okolnosti rozhodných pro doměření poplatku pod následky uvedenými v § 15 odst. 2 zákona.

(2) Je-li přejímatelem zemědělského podniku sdruženého ke společnému hospodaření v jednotném zemědělském družstvu členem jednotného zemědělského družstva a při vypořádání dědictví se zaváže vyplnit dědické podíly ustupujícim dědicům pouze v případě, že přestane být členem družstva, upustí se od vyměření poplatku z dědických podílů (jejich částí), takto podmíněných. Od vyměření poplatku lze upustit pouze pokud výplata se týká majetku sdruženého v jednotném zemědělském družstvu. Poplatek se vyměří jen tehdy, splnil-li se podmínka. Splnění podmínky je poplatník povinen státnímu notářství ohlásit (§ 15 zákona). Závazek vyplnit dědický podíl, z něhož po dle tohoto ustanovení nebude poplatek z dědictví vyměřen, není při vyměření poplatku přejímatele odpověditelnou položkou z majetku, který není v jednotném zemědělském družstvu sdružen.

§ 11

Sazby poplatku

Sazby poplatku z dědictví jsou uvedeny v sazebníku III (příloha 3).

§ 12

Osvobození od poplatku

Od poplatku z dědictví jsou osvobozeny:

- dědictví záležející jen v movitých věcech v osobním vlastnictví, jehož cena nepřevyšuje bez srážky závazků 3000 Kčs; přesahuje-li cena takového dědictví tuto částku, vylučuje se z dědických podílů manžela a nezletilých dětí majetek záležející v uvedených věcech celkem do částky 3000 Kčs;

- nárok zůstavitele na dávky sociálního zabez-

* Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád).

- pečení a na dílky nemocenského pojistění za poslední měsíc před jeho smrtí;
- c) vklady na vkladních knížkách „na jméno“ u tuzemských státních peněžních ústavů;
- d) pojistná plnění z pojistění osob sjednaného u Státní pojistovny;
- e) dědické podíly manžela, dětí a rodičů, pokud záležejí v zůstatkové hodnotě členického podílu zůstavitele, který byl členem stavebního bytového družstva, stál-li se jeden z těchto dědiců členem družstva na místě zůstavitele;
- f) dědické záležející v movitém majetku po zástupcích cizích států pověřených v Československé socialistické republice a po příslušných jejich rodin, žijících s nimi ve společné domácnosti, a dále taková dědická po jiných osobách, jimž příslušely diplomatické výsady a imunita, a které nebyly československými státními občany;
- g) socialistické organizace.

§ 13

Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen ohlásit k vyměření poplatku ve lhůtě stanovené zákonem i majetek, který státní notářství v řízení o dědické neprojednává.

(2) Ohlášení není třeba, jestliže byl ve lhůtě uvedené v odstavci 1 sepsán podle předpisů notářského řádu protokol o předběžném šetření nebo protokol o projednání dědické, a obsahuje-li protokol potřebné údaje o majetku zůstavitele.

Díl čtvrtý

Notářský poplatek z darování

(K § 16 až 20 zákona)

§ 14

Předmět poplatku

(1) Poplatek z darování se vybírá zejména z nabytí práva vlastnického, pohledávek a jiných majetkových práv, pokud k němu dochází zcela nebo z části bezúplatně, a z jiných obohacení na základě právního úkonu [např. obohacení v důsledku prominutí pohledávky]. Plnění na základě zákoně povinnosti není předmětem poplatku.

(2) Nabývá-li se majetek za úplatu, která je nižší než částka, za kterou by bylo lze majetek prodat v době nabytí a v místě, kde je, považuje se majetek v ceně rozdílu za majetek nabytý bezúplatně; to však neplatí, jde-li o nabytí majetku vyvlastněním nebo při prodeji výkonem rozhodnutí.

(3) Nabývá-li spolužlastník při reálném rozdělení společné věci mezi spolužlastníky věci v ceně převyšující hodnotu jeho podílu bez úplaty, považuje se bezúplatné nabytí věci nad tuto hranici za darování.

(4) Poplatek se vybírá i z movitých věcí, které se převádějí z ciziny na nabivatele v tuzemsku nebo z tuzemsku na nabivatele v cizině.

§ 15

Základ poplatku

(1) Ustanovení § 10 odst. 1 platí pro poplatek z darování přiměřeně.

(2) U movitosti poskytnutých bezúplatně z ciziny se od ceny věci odečítá paušál cla a náhradní dávky, zaplatený při dovozu.

(3) Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětujících se plnění platí obdobně.

§ 16

Sazby poplatku

Sazby poplatku jsou uvedeny v sazehnku III. (příloha 3).

§ 17

Osvobození od poplatku

Od poplatku jsou osvobozeny:

- a) cizozemské peníze a platební dokumenty znějící na cizí měnu, pokud jsou darovány do tuzemsku a jsou propláceny prostřednictvím podniku zahraničního obchodu TUZEX nebo v československých korunách se stanoveným připlatkem k oficiálnímu kursu. Přitom nezáleží na tom, zda dárce je devizovým tuzemcem či devizovým cizozemcem. Toto osvobození nepřísluší, jestliže prostředky, z nichž byl dar poskytnut, byly přiděleny do ciziny, např. jako díky;
- b) movitý majetek převedený zástupci cizích států pověřenými v Československé socialistické republice, příslušníky jejich rodin žijících s nimi ve společné domácnosti a movitý majetek převedený jinými osobami, jimž přísluší diplomatické výsady a imunita a které nejsou československými státními občany.

Cást druhá

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

(K § 10, 15 a 20 až 34 zákona)

§ 18

Ohlašovací povinnost

(1) Ohlášení poplatník skutečnost, která je předmětem poplatku, a došlo-li k této skutečnosti na základě listiny, je poplatník povinen prvopis listiny s jejím opisem při ohlášení státnímu notářství předložit.

(2) Má-li ohlašovací povinnost více osob a splňují ji i jen jedna z nich, neuloží státní notářství penále osobám, které ohlašovací povinnost nesplnily. Ohlášení učiněné státnímu notářství nepříslušnému ve lhůtě, avšak písemně, považuje se za učiněné státnímu notářství příslušnému. Ohlášení postoupí se státnímu notářství příslušnému.

§ 19

Způsob placení

Notářský poplatek se platí kolkovými známkami, není-li včetně penále vyšší než 400 Kčs. Je-li poplatek včetně penále vyšší než 400 Kčs, poplat-

padě nebyl-li poplatek v kolkových známkách včas zaplacen, platí se na účet okresního soudu, v jehož obvodu je státní notářství, jež poplatek vyměřilo; na účet tohoto okresního soudu se platí poplatky z prodlení a náhrady nákladů bez zřetele na jejich výši.

§ 20

Místní příslušnost státního notářství

- (1) K vyměření poplatku je příslušné
- u poplatku za úkony státní notářství, které provádí řízení nebo notářský úkon, z něhož je poplatek vybíráno;
 - u poplatku z převodu nemovitostí státní notářství, které převod nemovitosti registrovalo, po případě je k registraci příslušné; provádí-li registraci více než jedno státní notářství, je příslušné státní notářství, které provede registraci naposled,
 - u poplatku z dědictví státní notářství, které projednalo dědictví nebo bylo příslušné k jeho projednání;
 - u poplatku z darování státní notářství, v jehož obvodu má bydliště nabyvatel, a u daru do ciziny státní notářství, v jehož obvodě má bydliště převodce; je-li předmětem darování nemovitost, platí obdobně ustanovení písm. b).
- (2) K vyměření penále a k vyměření náhrady nákladů je příslušné státní notářství, které poplatek vyměřilo.

§ 21

Součinnost při vybírání notářských poplatků

Národní výbory, prokuratura a jiné státní orgány a organizace poskytují orgánům, kterým přísluší úkoly týkající se vybírání (vyměřování, přiměření plateb, upomínání o zaplacení, zaříšťování, vymáhání) notářských poplatků, účinnou pomoc. Tak zejména vyjadřuje se národní výbory o tom, za jakou cenu by bylo lze majetek prodat (§ 3, § 6 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 18 odst. 2 zákona), popřípadě zda této ceně odpovídá cena udaná poplatníkem, popřípadě jaká je cena ročního plnění (§ 2 odst. 4, § 5 odst. 4, § 9 odst. 2 a § 15 odst. 3), dopravní inspektoráty okresního oddělení Veřejné bezpečnosti sdělují státnímu notářství, v jehož obvodu má bydliště nabyvatel vozidla, všechny zcela nebo zčásti bezúplatné převody motorových vozidel, a celnice dárkové zásilky, darovaná motorová vozidla a zdobené předměty podle zvláštního pokynu.

Řízení.

§ 22

(1) Řízení o vyměření notářského poplatku za úkony zahajuje státní notářství z vlastního podnětu.

Řízení o vyměření ostatních notářských poplatků zahajuje státní notářství, jakmile se doví o skutečnosti, která je předmětem poplatku, ať jejím ohlášením nebo jinak.

(2) Řízení o vyměření penále a náhrady nákladů zahajuje státní notářství vždy z vlastního podnětu.

§ 23

(1) Při rozhodování vychází státní notářství ze skutečného stavu věci; postupuje zejména při zjištování podkladu pro rozhodnutí vždy tak, aby řízení probíhalo rychle a hospodárně.

(2) Rozhodnutí o vyměření notářského poplatku a penále vydává státní notářství ústně, je-li poplatník přítomen a nečiní-li poplatek včetně penále více než 400 Kčs, v ostatních případech písemně. V rozhodnutí státní notářství uloží vždy povinnost zaplatit poplatek z prodlení, nebude-li vyměřený poplatek zaplacen včas.

(3) Na žádost poplatníka vydá mu státní notářství písemně osvědčení o obsahu ústního rozhodnutí.

(4) Vyměří-li státní notářství zvýšený poplatek podle společné poznámky k sazebníku I a podle poznámky 2 k notářskému poplatku z dědictví sazebníku III, musí přiměřenosť zvýšení poplatku řádně odůvodnit tak, aby zvýšení i jeho přiměřenosť byly přezkoumatelné v případném odvolacím řízení.

(5) Rozhodnutí o náhradách nákladů a o ručení, jakož i rozhodnutí, kterým se ukládá účastníkovi nějaká jiná povinnost, vydává státní notářství vždy písemně.

§ 24

Pokud z ustanovení zákona nebo této vyhlášky nevyplývá něco jiného, platí o měni před státním notářstvím ve věcech notářských poplatků předpis o měni ve věcech daní a poplatků,*) zejména ustanovení o způsobu zjištování podkladů rozhodnutí, o odkladném účinku, odvolání, o posečkání poplatku a o povolení splátek.

Ustanovení přechodná a závěrečná (K § 35 až 38 zákona)

§ 25

Řízení zahájené před účinností této vyhlášky dokončí dosud příslušné orgány podle předpisů o měni dosud platných.

§ 26

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Ministr:
Dvořák v. r.

*) Vyhláška č. 16/1962 Sb., o měni ve věcech daní a poplatků.

Příloha 1 k vyhlášce č. 25/1964 Sb.

S a z e b n í k I
Notářský poplatek za úkony

Poř.	Předmět	Poplatky	
		pevné	procentní
A	Za sepsání notářského zápisu (včetně nutných přípravných úkonů a vydání prvého stejnopisu notářského zápisu účastníkům a prvého notářského osvědčení zadatelům):		
	1. jde-li o jednostranný právní úkon (prohlášení), z ceny předmětu		1 % nejméně 40 Kčs
	2. jde-li o smlouvu, z ceny předmětu		1,5 % nejméně 60 Kčs
	3. jde-li o osvědčení pravosti podpisu na listině nebo o osvědčení, že podpis někoho, kdo neumí nebo nemůže psát, byl nahrazen na listině samé potvrzením dvou svědků o jeho souhlasu, za každé osvědčení	4 Kčs	
	4. jde-li o osvědčení, že je někdo na živu nebo na určitém místě, a o osvědčení, že listina byla předložena a v kterou dobu	8 Kčs	
	5. jde-li o osvědčení, že bylo odesláno nebo sděleno prohlášení a že mělo určitý obsah, nebo o osvědčení, jaký byl průběh a výsledky jednání ve schůzi, nebo o osvědčení, že se v přítomnosti státního notáře staly jiné skutečnosti nebo že je sám zjištěl, z ceny předmětu		0,5 % nejméně 40 Kčs
	6. jde-li o osvědčení, že státní notář někoho vyslechl, a to i přiměřně, je-li toho třeba pro uplatnění nebo zachování nároku v cizině	40 Kčs	
	7. za zjištění totožnosti při předchozích úkonech, vyjímačic úkony uvedené pod č. 3, za každou osobu, jejíž totožnost se zjišťuje	4 Kčs	
	Poznámky k č. 1 a 2:		
	1. Za sepsání notářských zápisů podle § 40 odst. 2 obč. zák. se platí poplatky polovinou sazby pod č. 1 nebo 2		
	2. Poplatek podle sazby č. 1 nebo 2 se platí, jen jestliže zápis podepsal alespoň jeden z účastníků; nepodepsal-li zápis žádný z účastníků nebo nedošlo-li k sepsání zápisu z vůle účastníků, avšak až po skončení přípravných prací, platí se poplatek podle položky E		
B	Za ověření opisu nebo kopie listiny, jakož i souhlasu několika pravopisů, za každou i jen započatou stranu		
	a) u textů a kopií v českém nebo slovenském jazyku	2 Kčs	
	b) u cizojazyčných listin	4 Kčs	

Pol.	Předmět	Poplatky	
		pevné	procentní
	Poznámka: Poplatek se neplatí za ověření opisů listin, kterých je třeba k vyměření notářských poplatků nebo pro sbírku registrovaných smluv nebo pro evidenci vedenou u příslušného orgánu Ústřední správy geodézie a kartografie. Na těchto opisech musí však být vyznačen účel, k němuž byly vyhotoveny.		
C	Za úhrn úkonů potřebných k protestaci směnky nebo jiného rubopisem převoditelného cenného papíru, za každý protestovaný papír	20 Kčs	
D	Za přijetí do úschovy, a) přijímají-li se movité věci do úschovy proto, že podle prohlášení složitele nelze závazek, jehož předmětem jsou tyto věci, spinit z důležitého důvodu, z ceny věci b) v jiných případech, jde-li o aa) listinu bb) dá-li do úschovy současně několik listin, za každou další listinu cc) hotové peníze, cenné papíry a jiné cenné hodnoty, z jejich ceny (nominální hodnoty)	10 Kčs 2 Kčs	1 % nejméně 10 Kčs
	Poznámka: Poplatek za přijetí do úschovy státního notářství při řízení o dědictví za dobu, po kterou je úschovy pro účely tohoto řízení třeba, je zahrnut v notářském poplatku z dědictví, popřípadě v poplatku za úkony za vydání potvrzení o nabytí dědictví nebo za vydání rozhodnutí o vypořádání dědictví.		0,25 % nejméně 10 Kčs nejvýše 100 Kčs
E	Za sepsání písemnosti, které nemají formu notářského zápisu, z ceny předmětu		0,5 % nejméně 25 Kčs nejvýše 400 Kčs
F	Poznámky: 1. Sepsání žádosti, aby soud z hlediska zájmů chráněných osob schválil právní úkon, nepodléhá notářskému poplatku 2. viz poznámku 2 k pol. A č. 1 a 2.		
G	Z návrhu na umocení listiny	30 Kčs	
	Z registraci: 1. úkonu o převodu nemovitosti z ceny nemovitosti		0,5 % nejméně 40 Kčs
	2. smlouvy o omezení převodu nemovitosti za zajištované pohledávky		2 % nejméně 80 Kčs
	3. smlouvy o změně práva osobního užívání pozemků	40 Kčs	
H	Za vydání (vyhlášení) potvrzení o nabytí dědictví, popř. rozhodnutí o vypořádání dědictví, je-li dědictví od poplatku z dědictví osvobozeno:		

Pol.	Předmět	Poplatky	
		pevné	procentní
	1. z ceny dědictví od 500 Kčs do 1000 Kčs 2. z ceny dědictví do 2000 Kčs 3. z ceny dědictví do 3000 Kčs	25 Kčs 50 Kčs 100 Kčs	
	Poznámka: Za vydání každého dalšího vyhotovení potvrzení o nabytí dědictví, popř. rozhodnutí o vypořádání dědictví, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
CH	Za vydání výpisu, opisu z pozemkové knihy za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
I	Za zaslání spisů jinému státnímu notářství, aby do nich nahlédl žadatel	5 Kčs	
J	Za vydání osvědčení a jiných opisů nebo výpisů z listin nebo spisů uložených v notářském archivu, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
K	Za vyhotovení vyžádaného čistopisu (opisu) listiny, za každou i jen započatou stranu	2 Kčs	
L	Za vydání dalších stejných opisů notářských zápisů, dalších notářských osvědčení nebo rozhodnutí, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
	Poznámka: Za vydání osvědčení o obsahu ústního rozhodnutí státního notářství ve věcech notářských poplatků se poplatek neplatí.		

Společná poznámka:

Sazby poplatku u úkonů složitých, obtížných nebo časově náročných ve srovnání s obvyklými úkony stejného druhu, se úměrně zvyšují, a to až o 100 %; to platí i tehdy, jestliže příčinou obtížnosti nebo časové náročnosti byla okolnost, že smlouva, která má být registrována, nebyla vyhotovena státním notářstvím nebo advokátní poradnou.

Příloha 2 k výhlášce č. 25/1984 Sb.

Sazebník II

Notářský poplatek z převodu nemovitosti

Poplatek činí:

Základ poplatku do Kčs	Obecná sazba poplatku	Výhodná sazba poplatku, jde-li o převody nemovitého majetku mezi rodiči a dětmi (též osvojenými) a jejich potomky, mezi rodiči a manžely jejich potomků a mezi manžely, a dále z manžela na děti druhého manžela a jejich potomky
4 000	6 % základu	1 % základu
10 000	7 % základu	2 % základu
20 000	8 % základu	2,5 % základu
50 000	9 % základu	3 % základu
100 000	10 % základu	3,5 % základu
150 000	11 % základu	4 % základu
nad 150 000	13 % základu	5 % základu

Poznámky:

1. Základem pro zjištění sazby poplatku je základ pro jeho vyměření.
2. Z převodu nemovitostí ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví se platí poplatek zvýšený o 3 % základu případajícího na tyto nemovitosti. Při převodu rodinného domku nebo rekreační chaty z osobního vlastnictví do osobního vlastnictví neplatí se zvýšený poplatek též z převodu pozemků těmito budovami zastavěných, popřípadě z přilehlých pozemků, nepřesahuje-li úhrnná výměra těchto pozemků příslušnou výměru stanovenou v § 200 občanského zákoníku.
3. Jestliže rozdíl mezi základem poplatku a poplatkem by byl menší, než rozdíl mezi stanoveným nejvyšším základem a nejbližše nižší sazby a poplatkem vyměřenými podle této sazby, vyměří se tento poplatek, zvýšeny o rozdíl mezi oběma uvedenými základy.

Příloha 3 k vyhlášce č. 25/1964 Sb.

Sazebník III

Notářský poplatek z dědictví a notářský poplatek z darování

Poplatek čini:

Základ poplatku do Kčs	Skupiny nabyvatelů		
	I vlastní a osvojené děti a jejich potomci; rodiče vlastní a osvojitele; ostatní příbuzní v přímé linii; manželé; manželé vlastních i osvojených dětí a jejich potomků	II sourozenci; děti a vnuci manžela zůstavitele (převodce) a jejich manželé; rodiče manžela zůstavitele (převodce); příbuzní manžela zůstavitele (převodcova) v přímé linii; osoby, které se zůstavitelem (převodcem) žily nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí (před převodem) ve společné domácnosti jako členové rodiny, a které z toho důvodu pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na zůstavitele (převodce)	III ostatní osoby
1 000	5 % základu	12 % základu	20 % základu
2 000	6 % základu	13 % základu	22 % základu
5 000	8 % základu	14 % základu	24 % základu
10 000	7 % základu	15 % základu	28 % základu
20 000	8 % základu	16 % základu	28 % základu
30 000	8 % základu	17 % základu	30 % základu
50 000	9 % základu	18 % základu	32 % základu
75 000	10 % základu	19 % základu	34 % základu
100 000	11 % základu	20 % základu	36 % základu
150 000	13 % základu	21 % základu	38 % základu
200 000	15 % základu	23 % základu	41 % základu
250 000	17 % základu	25 % základu	45 % základu
300 000	20 % základu	27 % základu	50 % základu
ze zbytku nad 300 000	25 % základu	30 % základu	55 % základu

Poznámky k notářskému poplatku z dědictví a k notářskému poplatku z darování:

1. Základem pro zjištění sazby poplatku je základ pro jeho vyměření.
2. Z věci nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a podobných na-bytí jiného druhu majetku se platí poplatek zvýšený o 3 % základu připadajícího na takový ma-jetek. Při nabytí rodinného domku nebo rekreační chaty z osobního do osobního vlastnictví ne-platí se zvýšený poplatek též z nabytí pozemků těmito budovami zastavěných, popřípadě z přilehlých pozemků, nepřesahuje-li úhrnná výměra těchto pozemků příslušnou výměru stanovenou v § 200 občanského zákoníku.
3. Jestliže rozdíl mezi základem poplatku a poplatkem by byl menší než rozdíl mezi stanoveným nejvyšším základem u nejbližše nižší sazby a poplatkem vyměřeným podle této sazby, vyměří se tento poplatek zvýšený o rozdíl mezi oběma uvedenými základy.

Poznámky k notářskému poplatku z dědictví:

1. Jestliže dědictví není podle § 12 odst. 1 písm. a) osvobozeno od poplatku z dědictví jen proto, že cena dědictví přesahuje 3 000 Kčs, a jestliže by dědici po zaplacení tohoto poplatku zbylo méně, než by mu po zaplacení poplatku za úkony zbylo, kdyby dědictví bylo podle uvedeného ustanovení od notářského poplatku z dědictví osvobozeno, je povinen dědic zaplatit poplatek ve výši rozdílu mezi touto částkou a základem poplatku.
2. Nedohodnou-li se dědicové o vypořádání dědictví a provede-li státní notářství vypořádání samo, může státní notářství poplatek přiměřeně zvýšit až o 50 %, nejvýše však o 500 Kčs.

Poznámka k notářskému poplatku z darování:

Jestliže cena nabytého movitého majetku přesahuje částku 3 000 Kčs, a vybírá-li se proto popla-tek z darování (§ 18 odst. 4 písm. a) zákona), a jestliže by nabyvatel po zaplacení poplatku z daro-vání zbylo méně než 3 000 Kčs, je nabyvatel povinen zaplatit poplatek ve výši rozdílu mezi touto část-kou a základem poplatku.